

werpen om de dodelijke bedreiging van de afsluiting van de *Nanjo* te voorkomen.

Inderdaad, MacArthur landde op de voorgeschreven datum bij Hollandia – het opruimen van de vele duizenden Japanse militairen die toen nog verder oostelijk aan de kust van Australisch-Nieuw-Guinea zaten, liet hij aan de Australiërs over die daar een jaar later nog mee bezig waren. Hollandia bleek in zoverre niet gelukkig gekozen dat het er niet mogelijk was, vliegvelden voor bommenwerpers aan te leggen. Op het eiland Biak (zie kaart II op de pag.'s 16–17) lag een groot Japans vliegveld – dus moest dat eiland veroverd worden. Midden mei gingen MacArthurs troepen er tot een landing over; pas na vier weken strijd met ca. tienduizend er gestationeerde Japanners hadden zij het volledig in handen. Op Biak volgde op 2 juli het kleine eilandje Noemfoor, op Noemfoor op 30 juli de plaats Sansapor op de Vogelkop van Nieuw-Guinea. Overal, maar vooral bij Hollandia, werden grote depots gevormd om de sprong naar Mindanao mogelijk te maken. Uiteraard was het wenselijk om de Amerikanen die daar zouden landen, te steunen met lichte bommenwerpers en met jagers – waar deze te baseren? Besloten werd daartoe te landen op een eiland in de noordelijke Molukken, Morotai.

Inmiddels was Nimitz precies op de voorgeschreven datum, 15 juni, overgegaan tot de landing op Saipan en Tinian, de twee eilanden in de Marianen waar de vliegvelden voor de *B-29*'s moesten worden aangelegd. Bijna een maand lang werd er hevig gevochten – vijf-en-negentig van elke honderd Japanse militairen sneuvelden, de Amerikanen verloren van de bijna tachtigduizend man die zij aan land zetten, zeventienduizend aan doden en gewonden. Japan leed hier evenwel ook ernstige verliezen ter zee. Een deel van de zware eenheden die op Singapore gebaseerd waren, ging uit de Zuidchinese Zee dwars door de Philippijnen naar de Marianen op weg – de Amerikanen die door gedecodeerde radioberichten precies wisten welke route het Japanse smaldeel zou nemen, lieten het schaduwen door Amerikaanse onderzeeboten en toen de Japanners de Marianen bereikten, lagen de vliegkampschepen van Nimitz en Halsey op hen te wachten. Drie Japanse vliegkampschepen werden tot zinken gebracht, vier zwaar beschadigd en de Japanners verloren bovendien in luchtgevechten ca. driehonderd van de beste oorlogspiloten die zij nog over hadden.

Een maand na de landing in de Marianen volgde die op het Amerikaanse eiland Goeam dat kort na het uitbreken van de oorlog in de *Pacific* door Japan was veroverd. Ook op Goeam vond hevige strijd plaats – de Japanners hadden er meer dan vijftigduizend gesneuvelden; ruim drie-